

การดำเนินการทางวินัย

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง กระบวนการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามกฎหมาย เมื่อข้าราชการมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยมีปรัชญาของการดำเนินการทางวินัยที่ต้องยึดถือ ดังนี้

๑. ยุติธรรม (JUSTICE) โดยคำนึงถึงความเป็นจริง ความถูกต้อง ความเหมาะสม เป็นไปตามเหตุและผล และตามที่กฎหมายกำหนด

๒. เป็นธรรม (FAIRNESS) ต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมเสมอหน้ากัน กรณีความผิดในเรื่องเดียวกันหรืออย่างเดียวกัน ต้องกำหนดระดับโทษให้เท่าเทียมหรือใกล้เคียงกัน

๓. รวดเร็ว (PROMPTNESS) เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและรวดเร็ว จึงจะทำให้เกิดความยุติธรรมและเป็นธรรม ดังมีคำกล่าวที่ว่า “การอำนวยการความยุติธรรมที่ล่าช้า เป็นความอยุติธรรม”

๑. ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย

ดังที่กล่าวว่า การดำเนินการทางวินัย เป็นกระบวนการที่เป็นพิธีการตามกฎหมาย มีการกำหนดขั้นตอนต่างๆ ในแต่ละขั้นตอนจะมีผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการทางวินัยแยกได้ ดังนี้

๑) การสืบสวนหาข้อเท็จจริง ในขั้นตอนนี้มีผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เรียกว่า ผู้สืบสวน ได้แก่

(๑) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี ปลัดกระทรวง ฯลฯ

(๒) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำการสืบสวนหรือกรรมการสืบสวน คือ ผู้ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือแต่งตั้งให้ทำการสืบสวน

๒) การสอบสวน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงจากการสืบสวนตามข้อ ๑) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้น ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวน

หากกรณี เป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ ในขั้นตอนนี้มีผู้มีหน้าที่ได้แก่

(๑) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ได้รับมอบหมาย กรณีไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเนื่องจากเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๒) คณะกรรมการสอบสวน

๓) การตรวจทานเสนอความเห็น ในทางปฏิบัติเพื่อความรอบคอบและมีการตรวจทานอย่างละเอียดป้องกันการผิดพลาดก่อนพิจารณาสั่งลงโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายเจ้าหน้าที่ทำการตรวจรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนโดยละเอียด เพื่อกลั่นกรองและทำความเห็นเสนอ ขั้นตอนนี้ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำการ ได้แก่

(๑) ผู้ตรวจสำนวน ส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ ตำแหน่งนิติกร

(๒) ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นหรือเหนือขึ้นไปของผู้ถูกกล่าวหา

๔) การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้รับทราบผลการสอบสวนประกอบความเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบกลั่นกรองแล้ว หากกรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็จะใช้ดุลพินิจสั่งตามที่เห็นสมควร ขั้นตอนนี้ มีผู้มีอำนาจพิจารณา คือ

(๑) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุฯ กรณีเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๒) อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง กรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕) การลงโทษ งดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง เมื่อมีการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษโดยผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือจะเป็น อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง เห็นสมควรให้ลงโทษ งดโทษ หรือยุติเรื่องแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น โดยในขั้นตอนนี้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เท่านั้น

๒. บทบาทของผู้ดำเนินการทางวินัย

ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัยทุกๆ ขั้นตอน มีบทบาทสำคัญในการให้คุณให้โทษผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ดังนั้น ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย ต้องตระหนักและยึดมั่นในปรัชญาของการดำเนินการทางวินัย อีกทั้งต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม มีความกล้าหาญ ประกอบด้วยหลักนิติธรรมและมโนธรรม ไม่เข้มงวดหรือยึดหลักการตามกฎหมายเพียงอย่างเดียว แต่ก็ต้องไม่ละเลยกฎเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติ เป็นการใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ตามเหตุผลและเจตนารมณ์ เป็นคุณลักษณะที่เหมาะสมและเป็นที่ต้องการ ผู้มีลักษณะดังกล่าวจะแสดงบทบาทเป็น ผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม

๓. ผู้ที่จะถูกดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเรื่องที่กำหนดเพื่อใช้สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีมีการกระทำอันเป็นความผิดวินัย ขณะดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้น แต่มีข้อยกเว้นในบางกรณีให้ดำเนินการทางวินัยสำหรับการกระทำผิดที่เกิดขึ้นก่อนมาดำรงตำแหน่งหรือภายหลังจากที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว^๑ ซึ่งจำแนกประเภทผู้ที่จะถูกดำเนินการทางวินัยได้ เป็น ๔ ประเภท ดังนี้

- ๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญทั่วไป (ตามความในมาตรา ๙๐)
- ๒) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ (ตามความในมาตรา ๕๙ วรรค ๔)
- ๓) ข้าราชการพลเรือนสามัญที่โอนมาจาก พนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการอื่นที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของรัฐที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่โอนมาบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ (ตามความในมาตรา ๑๐๖ ประกอบมาตรา ๖๔)
- ๔) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่น (เว้นแต่กรณีออกจากราชการเพราะเหตุตาย) แต่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาอยู่ก่อน ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พ้นจากราชการ (ตามความในมาตรา ๑๐๐)

^๑ เป็นหลักการเดิมที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๔. มูลเหตุที่จะมีการดำเนินการทางวินัย

กฎหมายได้กำหนดว่า ในกรณีมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องรีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา จากบทบัญญัติดังกล่าวสามารถแยกมูลเหตุที่จะมีการดำเนินการทางวินัยได้ดังนี้

๑) มีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิด รูปแบบการกล่าวหาจะโดยวิธีการใดๆ ก็ได้ เพื่อให้ปรากฏ เช่น การร้องเรียน การกล่าวโทษ ต่อหน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรง หรือต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบ หรือรับเรื่องราว โดยทำเป็นหนังสือหรือโดยวาจา หรือทางการสื่อสารทางอื่น

๒) กรณีเป็นที่สงสัย แม้ไม่มีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัย แต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีการกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาก็สามารถดำเนินการทางวินัยได้

๕. ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย

เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการสืบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้ ดังนี้

๑) กรณีมิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่า

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษได้โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

(๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง (ตามมาตรา ๙๒)

๒) กรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ตามมาตรา ๙๓) ในการสอบสวนต้องแจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานพร้อมทั้ง รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา แล้ว คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณา

(๑) ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูก กล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามที่กล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าเป็นการ กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน

(๓) ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ และ/หรือ คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่ง บรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา และสั่ง หรือปฏิบัติตามมาตรา อ.ก.พ.

๖. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ตามมาตรา ๙๓ กำหนดให้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นอกจากนี้หากมีกรณีข้าราชการหลายรายตำแหน่ง ต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำผิดวินัย มาตรา ๙๔ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตาม มาตรา ๙๓ ได้ จะเห็นว่าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีได้หลายกรณี จำแนกได้ตาม กรณีการกระทำผิดวินัย ดังนี้

๑) **นายกรัฐมนตรี** กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหา ว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน โดยมีผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง (ตำแหน่ง อธิบดีขึ้นไป) ร่วมด้วย

๒) **รัฐมนตรีว่าการกระทรวง** กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้ถูกกล่าวหา

(๑) ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งปลัดกระทรวง

(๒) ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับผู้ทรงคุณวุฒิ

(๓) ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ วิชาการ และทั่วไปในสำนักงานรัฐมนตรี

(๔) เป็นข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน โดยมีปลัดกระทรวงถูกกล่าวหาไปด้วย

๓) ปลัดกระทรวง กรณีที่ข้าราชการพลเรือน ผู้ถูกกล่าวหา

(๑) ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูงที่ไม่ใช่ปลัดกระทรวง

(๒) ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น

(๓) ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง

(๔) ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

(๕) เป็นข้าราชการในกรมเดียวกัน ที่อธิบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชา

(๖) เป็นข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกัน

๔) อธิบดี กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในสังกัดที่ดำรงตำแหน่ง ทั้งนี้ หมายความว่ารวมถึง การใช้อำนาจของปลัดกระทรวงในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานปลัดกระทรวงด้วย^๒

(๑) ประเภทอำนวยการ ระดับต้น

(๒) ประเภทวิชาการ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการถึงระดับชำนาญการพิเศษ

(๓) ประเภททั่วไป ตั้งแต่ระดับปฏิบัติงานถึงระดับทักษะพิเศษ

๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคในจังหวัดที่ดำรงตำแหน่ง

(๑) ประเภทวิชาการ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการถึงระดับชำนาญการพิเศษ

(๒) ประเภททั่วไป ตั้งแต่ระดับปฏิบัติงานถึงระดับอาวุโส

๖) กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นเรื่องและผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในสังกัด ดังนั้น หากการกระทำผิดวินัยดังกล่าว มีบุคคลภายนอกซึ่งไม่ได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญร่วมกระทำผิดด้วย ผู้บังคับบัญชาไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยต่อบุคคลภายนอกกรายนั้นๆ ที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดได้ แต่คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจสอบสวน เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ พฤติการณ์ การกระทำผิดฐานความผิดข้อเท็จจริงอื่นๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาได้ (ตามมาตรา ๙๙)

^๒ เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

๗. การพิจารณา

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จให้รายงานผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณา^๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาสั่งเป็นประการใดแล้วให้รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่ หรือรายงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี ดังนี้

๑) รายงาน อ.ก.พ.กระทรวงที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่พิจารณาสั่งลงโทษ งดโทษหรือสั่งยุติเรื่อง ต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง เว้นแต่กรณี ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิดวินัยอยู่ต่างกระทรวงกัน หรือกรณี อ.ก.พ.กระทรวงเป็นผู้พิจารณา และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือพิจารณาตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง หรือกรณีนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒) การพิจารณาสั่งลงโทษ งดโทษ หรือยุติเรื่อง กรณีข้อยกเว้น ตามข้อ ๑. ให้รายงาน ก.พ. (ตามมาตรา ๑๐๓)

ผู้พิจารณาตามข้อ ๑. และข้อ ๒. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องสั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าว (ตามมาตรา ๑๐๔)

๘. การดำเนินการทางวินัย : กรณีลูกจ้างประจำ

ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ หมวด ๕ การดำเนินการทางวินัย ได้กำหนดให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ ซึ่งได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง และหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพิจารณา เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

^๓ ในทางปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ กลั่นกรอง ตรวจสอบสำนวน เสนอความเห็นประกอบการพิจารณา

๙. การดำเนินการทางวินัย : กรณีพนักงานราชการ

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ว่าในการพิจารณาเกี่ยวกับวินัย การสอบสวน พิจารณา อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน ตลอดจนอำนาจการสั่งลงโทษ รวมทั้งแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน มติคณะรัฐมนตรี กฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องและแนวทางที่ ก.พ.กำหนดโดยอนุโลม

๑๐. กฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย
๒. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ หมวด ๕ การดำเนินการทางวินัย
๓. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๔ วินัยและการรักษาวินัย
๔. ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘
๕. กฎ ก.พ. ฉบับ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา
